

азъ подложа вашитѣ знания на една строга критика, какво знаете въ сжщностъ? Питате ме, какво мисли Господъ. Това мисли Господъ, казахъ ви. Вашиятъ умъ може ли да сване това нѣщо? — Не може да го схване. Слѣдъ като се освободитѣ отъ тлѣнното въ васъ, слѣдъ като се освободитѣ отъ тази материя, съ която сте обгърнати, тогава ще разберете великото въ живота, ще се облѣчете въ радостъ и веселие, и ще си кажете въ себе си: ние знаемъ защо живѣемъ; ние знаемъ защо страдаме; ние знаемъ защо умираме. Подъ думата „смъртъ“ ние разбираме друго нѣщо, а не обикновената смъртъ.

Тѣсенъ е пътятъ, който води за живота. Всички вие, които ме слушате, трѣбва да имате единъ трѣзъ умъ. Вие, казвате: врѣмето не е дошло още. Врѣмето е дошло. то е сега; и слѣдъ 10 милиона години, то е пакъ сжщото. Врѣмето нѣма да се измѣни. Нѣщата по нѣкой път се повтарятъ, но не въ сжщата форма. Сега е врѣмето! Туй учение можете да го приложитѣ още днесъ! Тогава ако вземете буквално Христовитѣ думи „раздай всичко“, ще кажете: азъ ще отида да раздамъ всичко. Кому ще го раздадешъ? Азъ държа единъ списъкъ, кой, какво ми е далъ и ще му го върна назадъ. Азъ не се нуждаю отъ вашитѣ подаръци. Азъ мога да живѣя и безъ вашитѣ ризи, и безъ вашитѣ килими, а ако съмъ ги приелъ, това правя отъ друго съображение. Това е обикновеното въ свѣта. Ако азъ ви проповѣдамъ, за да ме облагодѣтелствувате, това е животътъ на единъ волъ. Ако искате да знаете, въ това отношение, бихъ проповѣдвалъ слѣдното нѣщо: слѣдъ